

Станке ле мома хубава.

(Пѣе се на хоро).

170.

Бѣрзо



— „Станке ле мома хубава,
Я се, Станчице, ожени,
Че ми се й вече додѣло
Всѣка ми вечерь момаре,*)
Всѣка ми сутринь сватбаре.“
На Станка й се нажали,
Стана Станчица, отиде
На Бачковския манастирь,
На порти чука и вика:
— „Калугерице, майчице,
Нѣма ли мѣсто за мене,
Азъ калугерка да стана,
Та кандилата да паля?“
— „Станчице мома хубава,
Манастирь мѣсто широко,
Ала за тебе нѣмаме,
Че ти е бѣло лицето
И ти сж черни очитѣ,
И ти е тънка снагата,
Манастирь ще ни запалишъ,
Хората ще ни изгоришъ.“

*) момаре — годечари.